

УДК 811.134.2'38: проблеми ПРАГМАТИКИ
DOI <https://doi.org/10.32447/2663-340X-2022-12.2>

ПЕРЕКОНЛИВІСТЬ АВТОРСЬКОГО «Я» У КОЛУМНІСТИЦІ ХАВ'ЄРА МАРІАСА (НА МАТЕРІАЛІ ІСПАНСЬКОГО ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ "EL PAÍS SEMANAL")

Артемова Людмила Василівна

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри романських мов

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

бул. Тараса Шевченка, 14, Київ, Україна

У статті розглянуто колумністику Хав'єра Маріаса, одного із найпотужніших письменників і колумністів сучасної літературної Іспанії. Було досліджено матеріал його колонки у недільному додатку іспанського періодичного видання "El País Semanal", незначної частини значного корпусу публікацій журналіста, які вирізняються підкреслено індивідуальним переконливим стилем вираження авторського «я». Наші спостереження свідчать, що в них Х. Маріас підкреслено відкрито представляє власний погляд та підхід до будь-якої із цікавих для нього тем сучасності (політика, економіка, гендерна політика, мова, релігія, суспільство, минуле і громадянська війна, etc.), вдаючись до широкого арсеналу логічних аргументацій та підносячи жанр колонки, у якому він працював, до високого зразка журналістської творчості. У ході проведеного аналізу доведено, що однією з особливостей стилю Х. Маріаса була неприхована форма протиставлення його власного критичного погляду на проблему, який часто суперечив загальноприйнятій суспільній позиції, і потребував особливого переконливого аргументативного корпусу, не стільки фактуального, як мовного, експресивно маркованого, емоційно насиченого, з виключно оригінальною манерою метафоричного фігурального мовлення, де і проявлявся значною мірою літературний хист письменника-колумніста. Естетичне задоволення, емоційна інтерпретація конотативної мережі статті визначені ядром її переконливості. Було з'ясовано, що Х. Маріас використовував дуальну форму "yo" – "nosotros" як спосіб залучення читачів до підтримки своїх поглядів, вважаючи, що він міг розраховувати на схильність та підтримку своєї аудиторії, завойованої роками роботи у "El País Semanal". Як провідні риси його переконливого стилю відзначені відкрита негативна оціночність, різкість суджень, неприхована емоційна інтерпретація дійсності, авторський підтекст, іронічність і сарказм. Досліджений матеріал доводить, що завдяки органічному поєднанню літературного, газетного і елементів розмовного стилів, коли негативно маркована конотативна мережа публікації, викладена із особливою авторською креативністю, доповнювалася обтяжливим синтаксичним і лексичним матеріалом, і створювали переконливість «індивідуального» стилю колумніста Х. Маріаса.

Ключові слова: колонка, гібридний жанр, суб'єктивність, конотативна мережа, авторський стиль.

Постановка проблеми у загальному вигляді та обґрунтування її актуальності. Дослідження іспанської журналістики «думок» є актуальним, оскільки цей мовний матеріал є оригінальним, авторським, своєрідним, а особливо, якщо мова йде про колумністику, яка поєднує в собі риси художнього, газетного і розмовного стилів, і є жанрово неоднорідним матеріалом. Якщо ми спробуємо визначити колонку як жанр, то отримаємо достатньо розмиті дефініції, оскільки насправді загальних характеристик у цього жанру мало, вони залежатимуть від ідеостилу кожного із авторів-журналістів. Спільними будуть хіба що цілі: інтерпретувати дійсність, відкрито суб'єктивно висловити думку щодо будь-якого аспекту сучасного або минулого життя, не завуальовуючи оцінку, яка може бути і у більшості випадків є негативною (Артемова, 2022), або іноді просто розважити

читача. Окрім широкого спектру тем, які лягають в основу такого роду публікації, додамо авторську стилістичну майстерність і неповторність стилю провідних сучасних письменників. Для "El País Semanal" це традиційно були Хав'єр Маріас і Альмудена Грандес, які пішли з життя в останні роки, і залишаються Хав'єр Серкас, Роса Монтеро, Хуан Хосе Мільяс, і додалися нові автори Мартін Капаррос і Ірене Вальєхо. В сумі, ми отримаємо той високопродуктивний для іспанської якісної преси жанр, яким є колонка. Колонка – це результат особливого специфічного бачення автором оточувальної дійсності і її відповідної презентації, засобами формування якої будуть всі можливі стилістичні засоби, якими він володіє, і створення об'ємного багат шарового матеріалу, який лежить відразу у декількох площинах сприйняття читача (раціонального, емоційного, афективного, тощо).

Це і зумовлює **актуальність** цієї розвідки, в якій ми ставимо на меті розглянути ті стилістичні особливості авторського стилю Х. Маріаса, які формують переконливість його статей у сприйнятті читача. Досліджуваний матеріал обмежується останніми роками (2021–2022 рр.) у "Zona fantasma" в "El País Semanal". **Наукова новизна** полягає у тому, щоб дослідити мовний матеріал крізь призму розгляду засобів створення експресивності через їх значимість для формування переконливості, а нашими **завданнями** вважаємо з'ясувати місце дискурсу переконання у журналістиці «думок», визначення ролі відкритої «незавуальованої» оцінки у реалізації авторських інтенцій, залучення раціональної, афективної та емоційної сфер впливу для створення переконливості.

Почнемо наше дослідження з загального твердження: дискурс переконання (discurso persuasivo) є тим фундаментальним поняттям, яке визначає демократичне суспільство, в якому є вільним висловлювання і обговорення різних ідеологічних думок (Cardevilla Gómez, 2018, p. 15). У цьому іспанське суспільство і іспанська журналістика «думок» є показником свободи слова, коли журналіст говорить від власного імені, з підкреслено авторським «я», пропонуючи своє судження на обговорення широкого кола читачів, деякі з яких можуть бути його прихильниками, а деякі й противниками, однак такого роду публікації сприяють становленню опозиції серед різних позицій, що існують у суспільстві, сприяють діалогу і пошуку точок співпадіння. Проте орієнтованість авторської статті на читача вкраплена у задум, композицію, його мовну реалізацію, визначає засоби суб'єктивної модальності, тобто створює вісь висловлення.

Дозволим собі зробити припущення, що на теперішній момент ефективність комунікативного діалогу, його переконливості мі гетерофільними комунікантам може бути високо, хоча на думку Серажи вона має знижуватися через можливість когнітивні дисонанс випадк неспівпадіння чи неузгодження позиції «відправника – одержувача» (Серажи, 2006, p. 42). Поясним це те, що навряд чи читачі своєму загалі будуть відповідати. Маріас (я будь-якому іншому письменник-журналісту *El País Semanal*) за статусом, освітою, позицією, ал та, за поглядами, для журналістики «думок завжди буде присутя «авторська домінантність» (термін .. Почепцов). Пр це тако говориться одні із колоно журналіста:

Me consta que a bastantes lectores les parezco un cascarrabias, y de eso no me voy a defender. Pero también sé que a otros los "consuelo" o

"reconforto" con mis palabras, y que agradecen ver impreso lo que ellos piensan (Aún lejos de mil, 7/11/2021).

Одна багаторічний досвід роботи *El País Semanal* публікація соте «недільних статей (це додато публікується по неділя), давало прав самому Маріас відчуват, що мі ні його багаточисельними читачами існу «спільне розуміння, знання, що, свою черг, дозволяло йому певн «свободу, привілеї, відтінки, які ві собі ніколи не зміг дозволит новому виданн (Núñez Díaz, 2015, p. 275).

Оскільки авторська думка завжди має соціально-культурне підґрунтя, тобто складається свідомо чи несвідомо на основі думок інших, вступає з ними у діалог, який у свою чергу може спонукати читачів до згоди чи незгоди, проте у будь-якому разі це буде не-нейтральна реакція. Комунікативна інтенція колумніста полягає у активізації адресата, виклику у нього реакції очікуваної (у випадку «читача-моделі») і, можливо, відмінної. Наприклад, якщо ми говоримо про тематику Х. Маріаса, то він був запозвятий курцем і вважав, що закон, уведений у 2005 році, обмежував певною мірою його права; він підтримував бої биків, ще одна проблемна тема в іспанському соціумі; відкрито критикував католицьку церкву, сучасний політикум, особливо мерів Мадриду і Барселони, їхні дії, недолугість їхніх рішень, і це далеко не повний перелік його відверто негативних висловлювань.

Спектр тем, до яких звертався автор протягом майже двадцяти років плідної співпраці із "El País Semanal" стосувався проблем глобального характеру, а саме політико-економічних проблем: робота уряду, епоха франкізму, питання католицької церкви, корупції; нагальні соціальні проблеми: зубожіння населення, безробіття, наслідки економічної кризи. Проте він так само виносив на загал власні, персональні аспекти свого життя, говорив про свою неприязнь до сучасних гаджетів, свою любов до футболу, кіно, улюблених авторів і друзів, книжки, свою професію письменника і перекладача. Окремий тематичний блок можна відвести його суворій критиці вад характеру іспанської нації, і суто лінгвістичні питання правильності вживання іспанської мови більшою частиною тих, для кого вона є невід'ємною частиною професійної комунікації (журналісти, політики, диктори телебачення, тощо) (Núñez Díaz, 2014, p. 257).

Як одного разу зазначив сам Х. Маріас – який минулого року відзначав у певному сенсі «ювілей», видрукувавши 900 колонку у "El País

Semanal” і ніби передчуваючи, що тисячної не буде – можна сміливо стверджувати, що немає такої грані дійсності, яка б за цей час не стала темою його публікації: *Admito que con frecuencia me siento a la máquina preguntándome de qué puedo hablar ya, porque debo de haber dado mi personal opinión sobre casi todo* (Aún lejos de mil, 7/11/2021). Такий широкий тематичний спектр пояснюється тим, як вважає Ф. Лопес Пан, що метою колонки не є висвітлення глобальної проблеми, а лише однієї грані її, а відсутність глибини з лихвою перекривається авторитетністю авторського «я» і неповторністю його стилю, бо він – постійний журналіст, саме його “firma concreta” шукає читач (López Pan, 2010, p. 195):

Si ahora me pregunto qué le habrían suscitado los bombardeos sobre Ucrania, la invasión injustificada y feroz de Putin, creo (no me arrego saberlo, estaría incurriendo en soberbia) que podría haber escrito otra pieza como aquella lejana, en la que las maldiciones habrían ido destinadas al actual tirano del Kremlin, al cual habría visto como a un cadáver suicida. Y alguna maldición menor les habría caído a los espíritus muertos que lo defienden, o miran para otro lado, en sus cómodos sillones de nuestro Parlamento, o de nuestras tertulias, o simplemente de nuestros salones (Así que pasen treinta años, 17/4/2022).

Стаття не присвячена темі війни, вона згадується дотично до головного героя, друга, вчителя Хуана Бенета, але двох речень достатньо, щоб відчуті аксіологічно негативний знак ставлення Х.Маріаса до кривавих подій, що відбуваються в Україні: *la invasión injustificada y feroz*; його характеристику діючого президента рф і його холуїв: *las maldiciones, al actual tirano, un cadáver suicida, a los espíritus muertos que lo defienden*.

Також об’єднуючими рисами колонки як жанру можуть бути експресивність, емоційна і оцінна маркованість, суб’єктивність у вищій мірі свого прояву (проте ці риси є спільними для всіх аналітичних публікацій, наприклад критики, рецензії або власне аналітичної статті чи *artículo de fondo*) (Núñez Díaz, 2014, p. 50). Знаходимо у нашого автора: *¿Quién no ha conocido parejas en ellas que ella tiene acogotado al marido, en las que son ellas quienes zahieren y desprecian por sistema a los varones, y les arman broncas y les dicen que no dan una a derechas, y los tachan de inútiles, fracasados, calzonazos, pusilánimes, faltos de ambición, etc?* (Lo que no vale para unos ..., 6/4/2022) Яке нагромадження негативно маркованої лексики (з чергуванням лексичних

одиниць як розмовного, так і літературного стилів), що створюють конотативну мережу висловлення: *tiene acogotado* (заякани), *zahieren y desprecian por sistema* (до яких систематично досягаються і зневажають), *arman broncas* (влаштовувати скандали), *no dan una a derechas* (все роблять неправильно), *inútiles, fracasados, calzonazos, pusilánimes, faltos de ambición* (нікчемні, неуспішні, підкаблучники, слабкодухи, позбавлені амбіцій)! Накопичення градаційно розташованих епітетів, фразеологічне насичена мовна тканина – все для того, щоб показати, що психологічне насильство може бути з боку обох гендерів, а не тільки по відношенню до жінок, бо якщо ці явища існують в іспанському суспільстві, то слід говорити, що вони неприйнятні для обох сторін. Тему боротьби за права жінок Маріас часто підіймає у своїй публіцистиці, і називає себе “*el feminista tradicional*”, щоправда, вважає, що має повне право вставати на захист не тільки жіночих, але й чоловічих прав, оскільки, як справедливо він зауважує, у демократичному співтоваристві право висловлювати власну думку не може бути табуованим.

Вважатимемо одним із дієвих засобів впливу на читача оригінальні, гострі, критичні до сарказму роздуми журналіста, його розум і інтелект, як наприклад у наступному уривку:

Yo me pregunto si hay algo más reaccionario que la división de la humanidad por sexo – casi la segregación – . Los feministas tradicionales buscábamos justo lo contrario: que eso resultara indiferente a la hora de valorar la competencia, la eficacia, las creaciones artísticas y literarias, los méritos para ocupar un cargo (Profundamente de derechas y muy de derechas, 24/10/2021).

Авторська оцінка може бути відкритою, проте замисел не лежить на поверхні, він завуальований, потребує декодифікації, певного інтелектуального зусилля читача, активізації різнорівневих знань адресата (Карпчук, 2006, p. 18): *No sé si los políticos y la prensa españoles están puerilizados al máximo, son incomprensiblemente ingenuos o desmedidamente cínicos, o si son tontos sin mayor misterio* (Lo tonto agota, 12/6/2022).

На відкритість характер представлення авторського я вплива не тільки жанров-стильова, ал авторськ індивідуальн манера цьог представлення. Прагнення до встановлення мовног контакту, впли на емоційніст читацького сприйняття, особ стін особливість комунікантів – ус це призводить до відкритого використання авторськог я створю та званий прийом інтимізаці виклад, тобт зближення читацького інтересу авторським (Серажи, 2002, p. 223).

Ni a ustedes ni a mí va a espiarnos nadie importante, descuiden. Hasta que por algún motivo o malentendido o confusión alguien con la capacidad de hacerlo decida que lo va a hacer. Entonces, no les quepa duda, lo hará retrospectivamente, porque nuestras tarjetas de crédito o visas, nuestros smartphones, a veces nuestros televisores, van dejando huellas indelebles. Se sabrá dónde hemos estado y en qué día, a qué países hemos viajado, con qué compañías hemos volado, qué hemos comprado y en qué comercio, qué transferencias hemos hecho y a quién, cuánto dinero nos ha servido el cajero automático (Lo tonto agota, 12/6/2022).

Приверта уваг стратегія автора обіграти форм "yo – nosotros – ustedes" (las personalizaciones VS el plural sociativo (López Pan, 2010, p. 201) «той, хтос *alguien*, безособово форм *se sabrá, alguien con la capacidad de hacerlo*, майстерність залучення читача до теми (використання форм *descuiden, no les quepa duda*). Ретельно прорахована стратегія, апробована автором декілька років роботи видань, дола неймовірна відстань, що розділя всесвітньо відомого письменника, володаря чисельних літературних премій, члена Королівської академії іспанської мови (RAE), (можлив нобелівський лауреат, якби не його передчасна смерть), чи комунікативний статус завідомо вищий за статус його читача, звичайного пересічного громадянина. Водночас, їхні мотиваційно-цільові сфери збігаються, не існує когнітивного дисонансу, авторська риторика знаходить відгук адекватного сприйняття.

Створення переконливого авторського «я» відбувається шляхом використання принципів узагальненості висновку водночас деталізації про аргументації власних ідей (Серажи, 2002, р. 223). Прискіплив увагу до найменшої деталі, яка переплітається із багатьма іншими, відтворює фрагментарне, протидивною мірою опукле явлення, що слід відзначити як особливість авторського стилю Маріас-журналіста, як наприклад ці колонки: *Pero en conjunto todo permanecía igual: el sillón de lectura, el sofá y las butacas en los que se sentaron tantas visitas de una casa alegre y llena de ellas, esperadas o no; el bonito y enorme escritorio, que diseñó mi padre y encargó a un carpintero soriano, Pérez Frías si mal no recuerdo; y sobre todo la biblioteca, los volúmenes cuidadosamente alineados que vestían las paredes de color (Día y noche, noche y día, 15/5/2022)*. Він змальовує батьківську квартиру притаманно йому прискіпливістю до кожної деталі: крісло для гостей, запрошених неочікуваних, як багато цього веселому домі; письмовий стіл, виконаний на заду його батька столяра із Сорі, він навіть пригадав його ім'я. Правильним було сказати, що Маріас – май-

стер стимулювання афективної сфери сприйняття читача, його яви чуттєвості через, цим випадком, емоційно позитивним контекстом: *casa alegre, el bonito escritorio, cuidadosamente alineados*.

Якщо для політичного дискурсу найчастіше основними прийомами впливу на реципієнта, на думку дослідників, виявляються не переконання, а маніпулювання (Серажим, 2002, р. 203), то у колонці автор звертається одночасно і до раціональної, і до афективної складових читачської сутності, бо його наміри є чітко визначеними змістом висловлювання, не завуальовані, не спрямовані виключно на емоційну сферу, вони ґрунтуються на ряді фактів, які спрямовані на залучення механізмів раціональності (Capdevilla Gómez, 2018, p. 17):

Las noches madrileñas eran tristes en comparación con nuestros hábitos, pero no ser despertados a las cuatro de la mañana por pandillas gritonas, beodas o simplemente imbéciles era una no desdeñable compensación. También era agradable no ser arrasado por bicis, odiosos segways, patines y patinetes invasores de las aceras, lo mismo que ver Madrid sin apenas obras ni ruido, cuando la obsesión de alcaldes y alcaldesas es destriparlo todo innecesariamente a la vez (Lo que algunos echaremos de menos o de más, 27/6/2021).

З одного боку, читач отримує естетичну насолоду від чудової стилістики висловлювання, переповненого оцінними маркованими епітетами (*simplemente imbéciles, desdeñable compensación, odiosos segways, patinetes invasores, la obsesión, destriparlo*), розгалуженими синтаксичними конструкціями, а з іншого боку, Х. Маріас наводить такі «близькі» кожному іспанцю факти з повсякденного життя столиці з п'яними галасливими натовпами молоді посеред ночі; або згадає велосипеди, ролики, самокати, які заповнили тротуари; чи постійні ремонти і шум на вулицях міста.

Зважаючи на характер колонки як гібридного жанру, коли метою читача не є суто інформування, а отримання естетичного задоволення від прочитання, що вкотре підкреслює належність аналітичних жанрів до проміжних між публіцистичним і літературним стилями мовлення. Жанр авторської колонки, який балансує між цими двома реєстрами, дозволяє вибудувати оцінну марковану конотативну мережу статті, зробити це із особливою креативністю, комбінуючи обтяжливий синтаксичний і експресивно маркований лексичний пласт із вдалими вкрапленнями розмовного стилю, що і створювало той переконливий «індивідуальний» стиль колумністики Х. Маріаса.

ЛІТЕРАТУРА

1. Артемова Л.В. Негативна маркованість як авторська стратегія іспанської аналітичної публікації (на матеріалі авторської колонки Х. Маріаса і Х. Серкаса): Мовні і концептуальні картини світу. Вип. 1 (71). Київ : Видавництво КНУ, 2022. С. 7–15. DOI: <https://doi.org/10.17721/2520-6397.2022.1.01>
2. Карпчук Н.П. Адресованість в офіційному та неофіційному англomовному дискурсі (комунікативно-прагматичний аналіз) : монографія. Луцьк : РВВ «Вежа» Волинського державного університету імені Лесі Українки, 2006. 159 с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/153587131.pdf>
3. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище методологія, архітектоніка, варіативність (на матеріалах сучасної газетної публіцистики) : монографія. Київ : КНУ ім. Тараса Шевченка, 2002. 392 с.
4. Capdevilla Gómez, A. Discurso persuasivo: La estructura retórica de los spots electorales en televisión. València : Universitat de València, 2018. 154 p.
5. López Pan F. La oralidad fingida y la construcción de columnista como personaje. Dos estrategias para la construcción del ethos del columnista. En Estrategias argumentativas en el discurso periodístico / Ed. C. Martínez Pasamar. Frankfurt am Main : Peter Lang, 2010. P. 193–220.
6. Núñez Díaz, P. Las colaboraciones de Javier Marías en la prensa. Opinión y creación. Tesis doctoral. Madrid : UNED, 2011. 424 p.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

- Marías, J. Así que pasen treinta años, El País Semanal, 17/04/2022, <https://elpais.com/eps/2022-04-17/asi-que-pasentrenta-anos.html>
- Marías, J. Aun lejos de mil, El País Semanal, 07/11/2021 <https://elpais.com/eps/2021-11-07/aun-lejos-de-mil.html>
- Marías, J. Día y noche, noche y día, El País Semanal, 15/05/2022, <https://elpais.com/eps/2022-05-15/dia-y-noche-noche-y-dia.html>
- Marías, J. Lo que algunos echaremos de menos o de más, El País Semanal, 27/06/2021, <https://elpais.com/eps/2021-06-27/lo-que-algunos-echaremos-de-menos-o-de-mas.html>
- Marías, J. Lo que no vale para unos, El País Semanal, 03/04/2022 <https://elpais.com/eps/2022-04-03/lo-que-no-vale-para-unos.html>
- Marías, J. Lo tonto agota, El País Semanal, 12/06/2022 <https://elpais.com/eps/2022-06-12/lo-tonto-agota.html>
- Marías, J. Profundamente de derechas y muy de derechas I, El País Semanal, 24/11/2021, <https://elpais.com/eps/2021-10-24/profundamente-de-derechas-y-muy-de-derechas-i.html>

REFERENCES

1. Artemova, L.V. (2022). Negativna markovanist yak avtorska stratehiia ispanskoi analitychnoi publikatsii (na materialii avtorskoi kolonky Kh.Mariasa i Kh.Serkasa) [Negative evaluation as an authorial strategy of a Spanish analytical publication (based on the column by J.Mariás and J.Cercas)]. *Linguistic and conceptual pictures of the world*. № 1 (71). Kyiv: Publishing house KNU. DOI: <https://doi.org/10.17721/2520-6397.2022.1.01> [in Ukrainian].
2. Karpchuk, N.P. (2006). *Adresovanist v ofitsiinomu ta neofitsiinomu anhlovnomu dyskursi (komunikatyvno-prahmatychnyi analiz)* [Addressing in formal and informal English discourse (communicative and pragmatic analysis)]. Lutsk: RVV "Vezha" Volyn State University of Lesya Ukrainka [in Ukrainian].
3. Serazhym, K. (2002). *Dyskurs yak sotsiolinhvalne yavyshe metodolohiia, arkhitektonika, variatyvnist (na materialakh suchasnoi hazetnoi publitsystyky)* [Discourse as a sociolinguistic phenomenon methodology, architectonics, variability (on the materials of modern newspaper journalism)]. Kyiv : Kyiv National University of Taras Shevchenko [in Ukrainian].
4. Capdevilla, G. A. (2018). *Discurso persuasivo: La estructura retórica de los spots electorales en televisión*. [Persuasive discourse: The rhetorical structure of television election spots]. València: Universitat de València [in Spanish].
5. López, P. F. (2010). La oralidad fingida y la construcción de columnista como personaje. Dos estrategias para la construcción del ethos del columnista. En Estrategias argumentativas en el discurso periodístico (Ed. C. Martínez Pasamar). [Feigned orality and the construction of the columnist as a character. Two strategies for the construction of the columnist's ethos. In Argumentative strategies in journalistic discourse]. Frankfurt am Main: Peter Lang [in Spanish].
6. Núñez, D. P. (2011). Las colaboraciones de Javier Marías en la prensa. Opinión y creación. Tesis doctoral [Javier Marías' collaborations in the press. Opinion and creation. Doctoral thesis]. Madrid: UNED [in Spanish].

**THE PERSUASIVITY OF THE AUTHOR'S "I"
IN THE COLUMNIST OF JAVIER MARIAS
(BASED ON THE MATERIAL OF THE SPANISH PERIODICAL
"EL PAÍS SEMANAL")**

Artemova Liudmyla Vasylivna
Candidate of Philological Sciences,
Assistant Professor at the Department of Romance Philology
Taras Shevchenko National University of Kyiv
14, Tarasa Shevchenka, Blvd., Kyiv, Ukraine

The article deals with the columnism of Javier Marias, one of the most powerful writers and columnists of modern literary Spain. We studied the material of his columns in the Sunday supplement of the Spanish periodical "El País Semanal", a small part of the significant corpus of the journalist's publications, which are distinguished by an emphasized individual convincing style of expression of the author's "I". Our observations show that the journalist openly presents his own view and approach to any of the topics of interest to him (politics, economics, gender policy, language, religion, society, past and civil war, etc). In the course of the analysis it is proved that one of the peculiarities of the style of J. Marias was an open form of opposition of his own critical view of the problem, which often contradicted the generally accepted public position, and required a special convincing argumentative corpus, not so much factual as linguistic, expressively marked, emotionally saturated, with an exceptionally original manner of metaphorical figurative speech, where the literary talent of the writer-columnist was manifested to a large extent. Aesthetic pleasure, emotional interpretation of the connotative network of the article are the core of its persuasiveness. It was found out that J. Marias used the dual form "yo" – "nosotros" as a way of attracting readers to support his views, believing that he could count on the support of his audience, gained over the years of work in "El País Semanal". The leading features of his persuasive style are open negative evaluation, harshness of judgments, undisguised emotional interpretation of reality, author's subtext, irony and sarcasm. The studied material proves that due to the organic combination of literary, newspaper and elements of colloquial styles, when the negatively marked connotative network of the publication, set out with special author's creativity, was complemented by burdensome syntactic and lexical material, and created so the persuasiveness of the "individual" style of the columnist J. Marias.

Key words: *column, hybrid genre, subjectivity, connotative network, author's style.*